

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 582/06
12.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Vojimira Cvijovića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV advokat, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i otkaza ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž1.830/05 od 18.11.2005. godine, u sednici veća održanoj 12.9.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.830/05 od 18.11.2005. godine.

ODBIJA SE zahtev tužioca za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P1.br.1773/04 od 13.9.2005. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužioca i poništeno kao nezakonito rešenje direktora tuženog br. 268/1 od 15.4.2004. godine, kojim je tužiocu prestao radni odnos, a tuženi obavezan da tužioca vrati na rad i prizna mu sva prava iz radnog odnosa od dana prestanka radnog odnosa pa do vraćanja na rad kao i da mu naknadi parnične troškove od 36.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž.1.830/05 od 18.11.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dao odgovor na reviziju s predlogom da se ista odbije kao neosnovana, i podneo je zahtev za troškove revizijskog postupka.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. i člana 491. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tuženog neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ovog zakona, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen kod tuženog, i do donošenja osporenog rešenja obavljao je poslove pogonskog knjigovođe - nabavljača. Dana 13.4.2004. godine, donet je Pravilnik o izmenama i dopunama Pravilnika o sistematizaciji kojim su brisani poslovi pogonskog knjigovođe - nabavljača, a direktor tuženog je dana 15.4.2004. godine doneo rešenje kojim je tužiocu prestao radni odnos zbog toga što je prestala potreba za njegovim radom jer se pristupilo organizacionim promenama u preduzeću i ukinuto je radno mesto na kome je tužilac radio. Tužilac je član Izvršnog odbora i sekretar sindikata "Nezavisnost" od __.2003. godine, odnosno od prve osnivačke skupštine sindikata.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su usvojili tužbeni zahtev tužioca, poništili osporeno rešenje a tuženog obavezali da tužioca reintegriše u radni odnos sa svim pravima.

Suprotno revizijskim navodima o nezakonnosti osporene odluke o prestanku potrebe za radom tužioca i prestanku njegovog radnog odnosa proizilazi iz Konvencije MOR-a br. 135 o zaštiti i olakšicama koje se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću i preporuci broj 143 o radničkim predstavnicima, radnički predstavnik uživa zaštitu od svakog štetnog postupka po njih, posebno oduštanja sa posla. Pomenuta Konvencija ratifikovana je Zakonom ("Službeni list SFRJ", br. 14/82). Ratifikacijom, Konvencija postaje sastavni deo unutrašnjeg prava i ima primat nad domaćim pravom. Pored toga nezakonitost otkaza tužiocu kao sindikalnom predstavniku proizilazi i iz člana 51. Opšteg kolektivnog ugovora koja se u smislu člana 2. primenjuje na sve zaposlene. Odredba člana 51. preispitivana je od strane Ustanog suda Srbije dva puta. Prvom odlukom I U.52/99 od 1.7.1999. godine ("Službeni glasnik RS" br. 53/99), na koju se u reviziji poziva tuženi, utvrđeno je da član 51. nije u saglasnosti sa Ustavom i Zakonom. Međutim, novom odlukom Ustavnog suda ("Službeni glasnik RS" br. 12/2000) izvršena je ispravka ranije Odluke, pa je utvrđeno da je neustavan samo deo člana 51. Opšteg kolektivnog ugovora koji pruža zaštitu

sindikalnim predstavnicima u roku od dve godine po prestanku funkcije. U vreme proglašenja za višak zaposlenih i otkaza ugovora o radu, tužilac je bio član Izvršnog odbora sindikata Nezavisnost, pa zbog funkcije koju je obavljao i zaštiti koju uživa nije mogao biti proglašen viškom zaposlenih niti dobiti otkaz ugovora o radu.

Po oceni Vrhovnog suda, nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da je osporeno rešenje, kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu i prestao radni odnos, nezakonito; pa ostali navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Na osnovu člana 150. stav 1. u vezi člana 161. stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odbio zahtev tužioca kojim je tražio troškove davanja odgovora na reviziju ceneći da ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje parnice; odlučivši kao u stavu drugom izreke.

Na osnovu člana 405. stav 1. u vezi člana 491. stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz